

Arrest

nr. 340 100 van 27 januari 2026
in de zaken RvV X en X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: in de zaak met rolnummer X:
ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

in de zaak met rolnummer X:
ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2025 en op 4 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 24 april 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 18 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Er werd vastgesteld dat de Spaanse autoriteiten een visum kort verblijf hadden afgeleverd aan verzoeker.

1.2. Verweerder verzocht de Spaanse autoriteiten op 12 februari 2025 om verzoeker, op grond van artikel 12.2 van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), over te nemen.

1.3. Op 17 april 2025 wees België de Spaanse autoriteiten erop dat zij niet hebben gereageerd binnen de in artikel 22.1 van de verordening nr. 604/2013 vastgelegde termijn, waardoor Spanje op grond van artikel 22.7 van dezelfde verordening wordt geacht in te stemmen met de overname van verzoeker.

1.4. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie nam op 24 april 2025 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 5 mei 2025 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker op 1 juni 2025 een verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) heeft ingediend dat erop is gericht de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te verkrijgen van de bestreden beslissing, en dat hij vervolgens, op 4 juni 2025 een tweede verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) heeft overgemaakt dat evenzeer is bedoeld om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van deze beslissing te verkrijgen.

Bijgevolg dient toepassing te worden gemaakt van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met nrs. X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat hij wenst af te wijken van de wettelijke regeling zoals voorzien in voormelde bepaling en vraagt hij de Raad om het beroep te beoordelen op basis van het verzoekschrift ingediend op 1 juni 2025 in de zaak met rolnummer X.

Verzoeker wordt bijgevolg geacht afstand te doen van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer X.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad stelt vast dat de Spaanse autoriteiten, op grond van artikel 22.7 van de verordening nr. 604/2013, worden geacht te hebben ingestemd met de overname van verzoeker en dat artikel 29.1 van deze verordening luidt als volgt:

“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk

binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.

[...]”

Artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 bepaalt verder:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Aangezien binnen de gestelde termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust overeenkomstig artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten en mag verzoeker voor de duur van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming in België verblijven (HvJ 25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punten 30-34; 39 en 43). De stukken waarover de Raad beschikt tonen daarenboven aan dat verweerder op 21 november 2025 ook al vaststelde dat kon worden overgegaan tot de behandeling van het ingediende verzoek om internationale bescherming in België.

Verzoeker lijkt bijgevolg geen actueel belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker betwist het voorgaande niet en geeft te kennen zich voor wat zijn belang betreft naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

De vaststelling dat geen actueel belang wordt aangetoond volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

Bijgevolg is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding in de zaak met rolnummer X wordt vastgesteld.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring in de zaak met rolnummer X worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK